

Juha Kauhanen

Ajan kerroksia

Aika on julma. Se tulee
minuun tahtomattani.
Kirjoittaa merkkejään
mieleni syvyyteen.

Ajan kerroksia

Juha Kauhanen

Ajan kerroksia

Kirja omistettu hetkille jolloin olen saanut katsoa maapalloa kasvoista
kasvoihin

© 2015

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-392-1

Sisällys

1. Tanssiva jumala

Ensimmäinen sana	8
Vuoden jokainen päivä	9
Muisto	10
Yöllisten avaruuksien valo	12
Marraskuun surunauhat	14
Lumikellot	15
Puhetta sateessa	17
Pieni nauru	18
Miten tätä maailmaa voisi selittää	19
Väärät sanat	21
Suuri nauru	22
Haluaisin sammuttaa Euroopan	23
Pankkiiri	26
Ei enää edes sanoja	27
Euroopan portailla	28
Kurjet lensivät	31
Ne odottavat vieläkin	33
Särjetty hetki	35
Särkyminen	36
Paluu saveen	37
Taivaan luolat	38
Huoneet toistensa sisällä	41

2. Peto

Ajan kasvoihin katsominen	41
Ruhtinaiden kumarrus	42
Tulevaisuuden ennustamisesta	43
Välttämättömyys ja pakko	45
Eräs niistä vuosista	46
Ajan pyydystäminen	47
Kiduttava tuli	49
Rahanvaihtajien luola	50
Sinä vuonna tapahtui tätä	51
Toinen suunta	54
Ovia näkyihin	55
Hiljainen hetki	56
Hiljaisuus ennen	58
Heti hiljaisuuden jälkeen	59

3. Paluu

Mannerlaattojen liikkeet	60
Ajan porttien läpi	62
Kirjoitusten analyysi	63
Ikivanhat ennustukset	66
Toisiinsa kytketyt sanat	67
Jerusalemiun portilla	69
Maa on totta	70

TANSSIVA JUMALA

Ei tämä uni sammu

Ei, ei nyt loppunut aika
ennustusten mukaan,
ei laskelmien,
ei aika loppunut kesken,
ei vaikka ne pakenivat luoliin ja bunkkereihin,
ei aika loppunut.

Ilmestyskirjan sanat käännettiin tuhannelle kielelle
ja pohjoisen kansat vyöryvät pyhää maata vastaan,
mutta aika ei loppunut, ei tullut aikakausien viimeistä ahdistusta,

tuli vain tämä ahdistus
ja ratsastajat jatkavat ratsastusta
jokaiseen aamuun
tästä eteenpäin.

Ensimmäinen sana

Yksi niistä
astui ulos pankkikonttorista
kadulle, ihmisten joukkoon, huusi,
huuto oli
kuin leijonan karjaisu, emme voineet olla kuulematta
ja sanat irrottivat meidät irti kehostamme.

Kuunnelkaa,
kuunnelkaa sanoja, sillä minulla on kaikki,
on tieto, totuus ja onnellisen elämän avaimet.
On valtaa,
minulla on valta puhua totuus, ja ne sanat irrottivat meidät
kehostamme.

Kerron totuuden jumalista;
raha on jumala,
vanhat jumalat ovat kuolleet. Me heitimme ne unohduksen
hautaan.

Pelästyimme,
mutta ymmärsimme, lopulta, ymmärsimme;
uudet jumalat ovat keskellämme.

Vuoden jokainen päivä

Joki kuljetti mukanaan yläjuoksun tuoksua,
ääniä,
metsän värejä,
melkein pysähtyi suvannossa,
savimaan reunalla, alavalla maalla.
Metsän reunassa
paikkaan takertunut ajan vanki, tämä talo.

Joki kuljetti vuoden jokaisen päivän mukanaan
ohi,
ei esittänyt kysymyksiä. Kujannepuut valuivat pisaroita maahan, puun
kynneliä.
Sateen ruoska piiskasi oksia.

Puut jakoivat matkan osiin,
oli jatkettava seuraavan puun luo ja taas tartuttava seuraavaan.
Tartuttava päiviin. Jokainen päivä muistutti kadonneiden päivien matkasta,
päivien välinpitämättömästä katseesta:
Kallistunut portti,
portilla tuuleen huudettuja sanoja,
tuuleen kylvettyjä,
ikkunoissa heijastus puiden varjoista,
lasin takana tummat huoneet.

Muisto

Minun puutarhani yli käy tuuli jokaisena päivänä,
niinäkin päivinä kun puut ovat vaiti ja liikkumatta.
Syksyllä myrsky lakaisi puutarhan yli
ja lehdet satoivat alas
villiintyneeseen puutarhaan
unohdukseen.

Syksyn aika söi muistot,
irrotti ihmiset paikasta ja puutarhasta,
omenapuista,
irrotti omenapuut maasta irti.
Ne irtosivat merkityksistään, sanoista
joilla niistä puhuttiin.

Syksyllä tuuli syöksyi metsän yli puutarhaani, tähän ränsistyneeseen
menneiden hautausmaalle,
taipui oudosti omenapuiden välissä,
kuin olisi etsinyt puiden alle haudattuja.

Tämä aika kirjoitetaan uudestaan ja
totuudet palavat tuhkakksi.

Me vanhenemme ja kuolemme. Se on uhri ajalle.
Jälkeemme tulee uusi sukupolvi. Niiden lapsien katseessa
on menneiden ja tulevien aikojen viisaus.
On heidän aikansa tulla.

www.bod.fi

BoDTM
BOOKS on DEMAND